

dinari de la Indonèsia i de les *Edicions sàvies* no es reuniren durant aquesta sessió de la U.A.I. En canvi, començaren a actuar dues noves comissions: la de traduccions llatines creada l'any passat, que pren el nom de *Catalogus Translationum et Commentariorum*, i la dels *Dictionaris assiris*.

8. El dissabte dia 23 se celebrà l'assemblea general de clausura. Hom procedí a l'elecció de dos membres per a la Mesa de la Unió (J. Basdevant per a una vice-presidència i Ch. E. Odegaard per a un dels llocs de secretari adjunt, en substitució de F. Mayence i R. P. McKeon, respectivament) i a la dels delegats i delegats adjunts al Consell Internacional de la Filosofia i les Ciències Humanes; es prengué acord sobre algunes qüestions relatives a aquest Consell; s'aprovaren les propostes de subvencions de la U.A.I., els subsidis a demanar a la UNESCO i els reports de les diverses comissions; es discutí la readmissió de les acadèmies alemanyes i japonesa, que fou acceptada, i es veié amb bons ulls la possibilitat de l'ingrés de Mèxic a la U.A.I.; es fixà, en fi, la celebració de la sessió de 1952 a Brusselles, el mes de juny. Fou presentat, també, als assistents, durant l'assemblea, el fascicle *Union Académique Internationale: Coup d'œil sur les vingt-cinq premières sessions du Comité: 1920-1950*, redactat per J. Bidez fins al 1939 i completat fins al 1950 per V. Tourneur.⁴

9. Després de la reunió de Londres, la Mesa de la U.A.I. quedà constituïda de la següent manera: G. Lugli, president; C. Høeg i J. Basdevant, vice-presidents; R. A. B. Mynors, secretari; H. J. Pos i Ch. Odegaard, secretaris adjunts, i Victor Tourneur, secretari administratiu. Els quatre llocs de delegats (un de més que en anys anteriors) al Consell de la Filosofia són ocupats per G. Lugli, A. Merlin, Sir Ch. Webster i C. Hoeg, i els de delegats adjunts per L. Hammerich, Ch. E. Odegaard, C. C. Berg i F. Mayence.

10. Durant els dies de la sessió, els membres de la U.A.I. foren atesos cordialment per llurs col·legues de la British Academy i en especial pel seu secretari R. E. M. Wheeler. Cal recordar, entre altres atencions: la recepció oferta per la Universitat de Londres; l'excursió a Cambridge, on els delegats foren invitats a dinar al Pembroke College i a un te sobre l'herba a Peterhouse, i el sopar a Lancaster House, ofert pel Govern britànic.

R. ARAMON I SERRA

REUNIÓ DEL COMITÈ ESPANYOL DE CIÈNCIES HISTÒRIQUES

(MADRID, 9 MAIG 1951)

Després d'uns quants anys d'estroncament en les seves activitats i fins i tot en la seva existència, es pot dir, el Comitè Espanyol de Ciències Històriques, adherit al Comitè internacional del mateix nom, ha tornat a reconstituir-se i a funcionar.¹ La fi de la guerra mundial i el restabliment de les relacions científiques i acadèmiques entre els historiadors, manifestat principalment en el novè Congrés Internacional de Ciències Històriques tingut a París,

4. Cal que fem constar la nostra sorpresa per la falsetat que inclouen els mots dedicats a Espanya en la darrera pàgina de l'opuscle.

1. Cf. R. ARAMON I SERRA, *El Comitè Espanyol de Ciències Històriques*, «Butlletí de la Societat Catalana d'Estudis Històrics», I (1952), 88-89.

va determinar la reconstitució del Comitè espanyol. A París mateix es va designar una comissió organitzadora, formada per la senyora Mercedes Gaibros de Ballesteros (president) i els senyors Lluís Pericot, Angel Ferrari, Manuel Ballesteros Gaibros, Jaume Vicens i Vives (vocals) i José M. Lacarra (secretari). Persistia, doncs, el criteri equànime de ponderació pel que respecta a la representació dels nuclis historiogràfics dins el Comitè. Recordem que, si bé la participació hispànica a les tasques del Comitè Internacional de Ciències Històriques fou, inicialment i des de la seva fundació (1926), exclusivament catalana (concretament, de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS representat pels seus membres senyors Ramon d'Alòs-Moner i Lluís Nicolau d'Olwer), aviat, a petició de l'Acadèmia de la Història de Madrid, un dels dos llocs que l'INSTITUT tenia al Comitè fou renunciat a favor de l'Acadèmia, que designà per ocupar-lo el senyor Rafael Altamira. I aquesta doble representació es va mantenir en els anys successius, sempre dins una gran cordialitat de relacions i amb una eficàcia constant. Recordem també que, ultra els senyors Alòs i Nicolau, van col·laborar a les tasques del Comitè internacional els senyors Puig i Cadafalch, Duran i Sanpere, F. Valls i Taberner i J. Givanel (a les tasques de les comissions d'Iconografia històrica, Arxius i Història de la Premsa). El senyor Nicolau fou, a més a més, secretari de la Comissió de Llistes cronològiques, càrrec en què va substituir-lo provisionalment el signant d'aquesta nota, el qual va exercir també el secretariat de la Comissió de Grans Descobriments.

Amb aquests antecedents, calia esperar la persistència en la cordialitat i la proporcionalitat en la representació dins el Comitè espanyol definitiu. I en efecte, la comissió organitzadora, després de redactar un projecte d'estatuts, inspirat en els dels comitès nacionals ja existents, va convocar una reunió de representants de les entitats historiogràfiques de major solvència, la qual reunió va tenir lloc a Madrid el dia 9 de maig de 1951, sota la presidència de la senyora Ballesteros, i en la qual van ésser representats l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, la Universitat de Barcelona i la Societat Catalana d'Estudis Històrics. El signant d'aquesta nota, delegat de l'INSTITUT amb el senyor R. d'Abadal i de Vinyals, duia la representació d'aquest i la dels senyors R. Aramon i Serra i J. de C. Serra i Ràfols, delegats de la Societat Catalana d'Estudis Històrics, que no pogueren traslladar-se a Madrid.

En aquesta reunió, el senyor Jaume Vicens i Vives, en nom del Comitè organitzador, va proposar la Junta següent, que fou aprovada per unanimitat: President: Duc d'Alba; Vice-presidents: Sra. Mercedes Gaibros de Ballesteros, F. X. Sánchez Cantón i R. d'Abadal i de Vinyals; Secretari: A. Rumeu de Armas; Vice-secretari: L. Vázquez de Farga; Tresorer: A. Ferrari Núñez; Vocals: Antonio de la Torre, E. García Gómez, J. E. Martínez i Ferrando, R. Càrande Thovar, J. Beneyto Pérez, J. Rubió i Balaguer, C. Pérez Bustamante, Josep Vives, J. Guillén Tato, J. Vicens i Vives, Ll. Pericot i García, M. Ballesteros Gaibros, J. M. Millàs i Vallicrosa, P. Àngel Custodio Vega i José M. Lacarra. També va proposar la Comissió organitzadora, i també fou unànimement aprovat, un Comitè d'honor format pels senyors Ramón Menéndez Pidal, Josep Puig i Cadafalch i Manuel Gómez Moreno. Es va llegir, així mateix, el projecte d'Estatuts, que van restar prestos per a llur aprovació ulterior en la reunió que haurà d'elegir la Comissió permanent.

El Comitè Espanyol de Ciències Històriques així reconstituït té davant seu una tasca delicada i complexa. Les activitats internacionals dels historiadors, després del parèntesi de la guerra, han reprès amb inusitada intensitat, que es manifesta en la multiplicitat dels congressos internacionals i en les iniciatives de treballs conjunts que s'anuncien o es descabdellen. La presència d'Espanya en el C.I.C.H. haurà de manifestar-se en la intervenció dels seus historiadors en les tasques conjuntes. Restar-ne al marge, tot formant part del Comitè, fóra molt pitjor que no formar-ne part. La tasca realitzada en el període 1926-39 pot servir de norma. Creiem poder afirmar que l'aportació dels historiadors catalans s'hi adaptarà plenament, sempre que les possibilitats els en siguin donades.

FERRAN SOLDEVILA

LA I REUNIÓ INTERNACIONAL D'ESTUDIS MEDITERRANIS

(PALERM, 11-13 JUNY 1951)

Els dies 11, 12 i 13 de juny de 1951 va tenir lloc a Palerm la I Reunió Internacional d'Estudis Mediterranis, organitzada pel Centro Studi e Scambi Internazionali de Palerm, amb la col·laboració de la revista «Rassegna Mediterranea» i el butlletí «Mondo Arabo». La seva finalitat era de «promoure una més activa i concreta col·laboració cultural entre els països de la conca mediterrània i aplegar una més completa documentació de la contribució aportada per la civilització mediterrània al progrés dels pobles». El tema de la Reunió, que era la Unitat mediterrània, havia d'ésser debatut en quatre seccions: I. Ciències: a) Medicina, b) Dret; II. Història, Lletres i Arts; III. Economia, Transports i Turisme, i IV. Estudis polítics i socials.

La sessió inaugural va tenir lloc al Palau de les Aguiles, de Palerm, a la sala de les Làpides. Després de la salutació de la ciutat als congressistes, pronunciada pel senyor Leone Marchesano, hi van pronunciar discursos el príncep Gianfranco Alliata, president de la Reunió, i Vittorio Emanuele Orlando, president de la Regió autònoma de Sicília. Entre les institucions adherides a la Reunió, el príncep Alliata va esmentar en un dels primers llocs, el segon, immediatament després de l'American University of Beirut, l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, que estava representat, ensems amb la Societat Catalana d'Estudis Històrics, pel qui signa aquestes ratlles. En el discurs del President de la Regió autònoma, hi hagué un paràgraf, que la ressenya oficial resumeix així: «Infine, dopo avere accennato alle communioni linguistiche già esistenti, naturalmente fiorite, tra gli idiomi di Italia e di Provenza e quelli di Catalogna ed anche di Arabia, auspica quel più intenso e reale affratellamento fra tutte le razze mediterranee, affratellamento che può compiere un'opera gigantesca di civiltà».

Com després agraïssim al qui fou president del Consell italià durant la guerra del 1914 la referència que havia fet a Catalunya, va recordar, satisfet, que Barcelona havia donat el seu nom a un carrer.

Les sessions de treball del Congrés van tenir lloc a l'Hotel Villa Higea, on s'albergaven els congressistes especialment invitats, als quals el Comitè organitzador (en darrera instància el príncep Alliata de Monreale) sufragava generosament totes les despeses d'estada. No cal dir que el quadre meravellós